

מקרא-key: disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < מעשה-story O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא ◊ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! ראיה-proof ■
--	--

		Talmud Navigator											
יומא-שבעת ימים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ללמדו חפינה.	תנא:										■	◊	יט.
שתי לשכות היו לו לכהן גדול, אחת לשכת פרהדרין ואחת לשכת בית אבטינס, אחת בצפון ואחת בדרום.	רב פפא:										■	◊	יט.
אחת בצפון											■	<	יט.
שש לשכות היו בעזרה, שלש בצפון ושלוש בדרום.	דתנן:										■	◊	יט.
שבדרום: לשכת המלח, לשכת הפרוה, לשכת המדיחין.											■	◊	יט.
לשכת המלח - ששם היו נותנין מלח לקרבן											■		יט.
לשכת הפרוה - ששם היו מולחין עורות קדשים, ועל גגה היתה בית טבילה לכהן גדול ביום הכפורים.											■		יט.
לשכת המדיחין - שם היו מדיחין קרבי קדשים, ומשם מסיבה עולה לגג בית הפרוה.											■		יט.
שלש שבצפון: לשכת העץ, לשכת הגולה, לשכת הגזית.											■		יט.
לשכת העץ											■	◊	יט.
שכחתי מה היתה משמשת.	רבי אליעזר בן יעקב:										■	◊	יט.
לשכת כהן גדול היתה אחורי שתיהן וגג שלשתן שוה.	אבא שאול:										■	◊	יט.
לשכת הגולה - שם היה בור הגולה והגלגל נתון עליו ומשם מספיקין מים לכל העזרה.											■		יט.
לשכת הגזית - שם היה סנהדרין של ישראל וישבת ודנה את הכהנים, ומי שנמצא בו פסול היה לובש שחורים ומתעטף שחורים ויצא והלך לו, ושלא נמצא בו פסול - היה לובש לבנים ומתעטף לבנים ונכנס ומשמש עם אחיו הכהנים.											■		יט.
אחת בדרום											■	<	יט.
שבעה שערים היו בעזרה, שלשה בצפון ושלשה בדרום ואחד במזרח.	דתנן:										■	◊	יט.
שבדרום: שער הדלקה, שני לו - שער הקרבן, שלישי לו שער המים.											■	◊	יט.
שבמזרח: שער נקור. ושתי לשכות היו שם. אחת בימינו ואחת בשמאלו. אחת לשכת פנחס המלכש, ואחת לשכת עושי חביתין.											■	◊	יט.
שבצפון: שער ניצוץ, בנין אכסדרה היה ועלייה בנויה לו על גביו, ושם כהנים שומרים מלמעלה ולוים מלמטה, ושלפנים הימנו החיל, שני לו שער הקרבן, שלישי לו שער בית המוקד.											■	◊	יט.
המש טבילות ועשרה קדושים טובל כהן גדול ומקדש בו ביום, וכולן בקדש על גג בית הפרוה, חוץ מזו שהיתה בחול על גבי שער המים, וכצד לשכתו היתה.	ותנאי:										■	◊	יט.
ולא ידענא אי לשכת פרהדרין בצפון ולשכת בית אבטינס בדרום, או לשכת בית אבטינס בצפון ולשכת פרהדרין בדרום. ומסתברא דלשכת פרהדרין בדרום הואי.											■	◊	יט.
מאי טעמא?											^		יט.
מקדים קאי ומיסך את רגליו, וטביל ואזיל לצפון וגמר חפינה, ואתי לבית המקדש ועביד עבודה כולי יומא, לכהדי פניא מדו עליה, והדר אזיל לדרום וטביל ונייה. דאי אמרת לשכת פרהדרין בצפון - מקדים קאי ומיסך רגליו ואזיל לדרום, וטביל וגמר חפינה, ואתי לבית המקדש ועביד עבודה כוליה יומא, להדי פניא מדו עליה והדר אזיל לדרום וטביל, ובעי מהדר ומיזל לצפון ומינה. ומי טרח מטרחינין ליה כולי האי? אלמה לא? מטרחינין ליה טפי, דאי צדוקי הוא - ליפרוש. אי נמי - שלא תזוח דעתו עליו. דאי לא תימא הכי - נעבדינהו לתרווייהו בהדי הדדי, אי נמי - תסגי ליה בחדא.											!	◊	יט.
ואמרו לו אישי כהן גדול וכו'											■	<	יט.
לימא תהוי תיובתא דרב הונא בריה דרב יהושע.											?		יט.
הני כהני - שלוחי דרחמנא נינהו. דאי אמרת שלוחי דידן נינהו - מי איכא מידי דאנן לא מצינן למעבד ושלוחי דידן מצו עבדי?	דאמר רב הונא בריה דרב יהושע:										■	?	יט.
הכי קאמרי ליה: משיביעין אנו עליך על דעתינו ועל דעת בית דין.											!	◊	יט:
הוא פורש ובוכה והן פורשין ובוכין וכו'.											■	<	יט:
הוא פורש ובוכה - שחשדהו צדוקי											■	◊	יט:

מקרא-key: disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת < מעשה-story O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
---	--

		Talmud Navigator												
יומא-שבעת ימים	מאימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והם פורשין וכוין													◊ ■	יט:
כל החושד בכשרים לוקה בגופו.		דאמר רבי יהושע בן לוי:											◊ ■	יט:
וכל כך למה													‡	יט:
שלא יתקן מבחון ויכניס, כדרך שהצדוקין עושין.													!	יט:
מעשה בצדוקי אחד שהתקין מבחון והכניס, ביציאתו היה שמח שמחה גדולה. פגע בו אביו, אמר לו: בני, אף על פי שצדוקין אנו - מתיראין אנו מן הפרושים. אמר לו: כל ימי הייתי מצטער על המקרא הזה (ויקרא טז) כי בענן אראה על הכפרת. אמרת, מתי יבוא לידי ואקיימנו. עכשיו שבא לידי - לא אקיימנו! אמרו: לא היו ימים מעטין עד שמת והוטל באשפה, והיו תולעין יוצאין מחוטמו.		תנו רבנן:											◊ O	יט:
ביציאתו ניגף.		ויש אומרים:											◊ O	יט:
כמין קול נשמע בעזרה, שבא מלאך וחבטו על פניו. ונכנסו אחיו הכהנים ומצאו ככף רגל עגל בין כתפיו, שנאמר (יחזקאל א) ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל.		דתני רבי חייא:											◊ O ■	יט:
אמר רבי זכריה בן קבוטל וכו'.													◊ ■	יט:
אמר רבי זכריה בן קפוטל.		מתני ליה רב חנן בר רבא לחייא בר רב קמיה דרב:											◊ ■	יט:
ומחוי ליה רב בידיה: קבוטל.		[רב]											◊ ■	יט:
ונימא ליה מימרא?													‡	יט:
קריאת שמע הוה קרי.													!	יט:
וכי האי גוונא מי שרי?													‡	יט:
הקורא את שמע לא ירמוז בעיניו, ולא יקרוץ בשפתותיו, ולא יורה באצבעותיו.		והא אמר רבי יצחק בר שמואל בר מרתא:											‡ ■	יט:
הקורא את שמע ומרמוז בעיניו, ומקרץ בשפתותיו, ומראה באצבעו - עליו הכתוב אומר: (ישעיהו מג) ולא אתי קראת יעקב ותניא, רבי אלעזר חסמא:													‡ ■	יט:
לא קשיא: הא - בפרק ראשון, הא - בפרק שני.													!	יט:
(דברים ו) ודברת בם - בם ולא בתפלה, ודברת בם - בם יש לך רשות לדבר, ולא בדברים אחרים.		תנו רבנן:											◊ ■	יט:
ודברת בם - עשה אותן קבע, ואל תעשם עראי.		רבי אחא:											◊ ■	יט:
השח שיחת חולין - עובר בעשה, שנאמר ודברת בם - בם ולא בדברים אחרים		רבא:											◊ ■	יט:
עובר בלאו, שנאמר (קהלת א) כל הדברים יגעים לא יוכל איש לדבר.		רב אחא בר יעקב:											◊ ■	יט:
בקש להתנמנם - פרחי כהונה מכין לפניו באצבע צרדא, ואומרים לו: אישי כהן גדול עמוד והפג אחת על הרצפה. ומעסיקין אותו עד שיגיע זמן השחיטה.													◊ ■	יט:
מאי צרדא?													^	יט:
צרתה דדא.		רב יהודה:											!	יט:
מאי היא													^	יט:
גודל.													!	יט:
מחוי רב הונא, ואזל קלא בכולי בי רב.													◊ O	יט:
ואומרים לו אישי כהן גדול הפג אחת על הרצפה וכו'.													◊ ■	יט:
על הדת.		רב יצחק:											◊ ■	יט:
מאי היא?													^	יט:
אמרי ליה: אחוי קידה.													!	יט:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	מקרא-key:
---	-----------

		Talmud Navigator												
יומא-שבעת ימים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מירא	ומעסיקין אותו עד שיגיע זמן שחיטה											■	<	יט:
	לא היו מעסיקין אותו לא בנבל ולא בכנור, אלא בפה. ומה היו אומרין (תהלים קכז) " אם ה' לא יבנה בית שוא עמלו ובניו בו.											■	◊	יט:
	מיקרי ירושלים לא היו ישנן כל הלילה, כדי שישמע כהן גדול קול הברה, ולא תהא שינה חוטפתו.											O	◊	יט:
	אף בגבולין היו עושין כן זכר למקדש, אלא שהיו חוטאין.											■	◊	יט:
	תרגומא - נהרדעא.											■	◊	יט:
	אמריתו, אמאי לא אתי משיח, והא האידנא, יומא דכיפורי הוא, ואבעול כמה בתולתא בנהרדעא.											■	◊	יט:
	הקדוש ברוך הוא מאי אמר?											^	◊	יט: